

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-105/20 - 1

Predmet C-105/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

27. veljače 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

3. veljače 2020.

Tužiteljica:

UF

Tuženik:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

**Tribunal du travail du Brabant wallon (Radni sud Valonskog Brabanta,
Belgija)**

Division Nivelles (Odjel u Nivellesu)

peto vijeće

Presuda [orig. str. 2.]

U PREDMETU:

UF, [omissis],

tužiteljica i tužiteljica u postupku prisilne intervencije,

[omissis].

PROTIV:

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants (Fond za socijalno osiguranje za samozaposlene osobe),

[omissis]

prvi tuženik,

[omissis].

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS (Nacionalni zavod za socijalno osiguranje za samozaposlene osobe, u daljnjem tekstu: INASTI),

[omissis]

drugi tuženik,

[omissis]

I PROTIV:

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT) (Nacionalni savez za dobrovoljna osiguranja, skraćeni naziv: UNMLIBRES), osiguravatelj u području obveznog osiguranja u slučaju bolesti i invalidnosti, [omissis], u daljnjem tekstu: UNML ili PARTENAMUT.

tuženik u postupku prisilne intervencije,

[omissis]

* * *

[omissis] [orig. str. 3.]

I. PODACI O POSTUPKU

[omissis] [postupak pred nacionalnim sudom]

II. PREDMET POSTUPKA

Tužbom od 23. listopada 2006. UF je tražila da se društvima ASBL PARTENA, UNMLIBRES (o kojem ovisi PARTEMUT) i INASTI naloži solidarno [omissis] plaćanje iznosa od 2041,91 eura za paušalnu rodiljnu naknadu za samozaposlene radnice.

[omissis] [zahtjev za snošenje troškova]

III. ČINJENICE [omissis]

[omissis]

- [omissis] [orig. str. 4.]
- Presudom od 11. svibnja 2017. tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu), u drukčijem sastavu, odlučio je:
 - [omissis]
 - [omissis] uputiti Sudu Europske unije [omissis] dva prethodna pitanja [omissis]:

[omissis] [tekst prethodnih pitanja koja su jednaka onima u izreci]

 - [omissis]. [orig. str. 5.]
- Sud Europske unije proglasio je 5. listopada 2017. [rješenje od 5. listopada 2017., SL, C-321/17, neobjavljeno, EU:C:2017:741] zahtjev za prethodnu odluku [omissis] očito nedopuštenim zbog sljedećih razloga:
 - činjenični okvir glavnog postupka vrlo je manjkavo iznesen. [omissis];
 - u odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku ne navode se razlozi zbog kojih UF nije mogla ostvariti pravo na paušalnu naknadu predviđenu u okviru roditeljnog osiguranja za samozaposlene osobe;
 - zakonodavni okvir glavnog postupka [omissis][:] sud koji je uputio zahtjev u svojim pitanjima upućuje na arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (Kraljevska uredba od 20. srpnja 1971. kojom se uvodi osiguranje naknada i roditeljno osiguranje za samozaposlene radnice i bračne drugove koji im pomažu). Međutim, taj sud u svojoj odluci ne iznosi sadržaj odredbi te uredbe koje se mogu primijeniti u glavnom postupku;
 - sud koji je uputio zahtjev ne iznosi s potrebnom preciznošću i jasnoćom razloge zbog kojih smatra da mu se to tumačenje čini nužnim ili korisnim za rješavanje glavnog predmeta. Osim toga, veza između prava Unije i nacionalnog zakonodavstva koje se primjenjuje na glavni postupak nije objašnjena.

Sud zaključuje [omissis]: „Ipak je potrebno navesti da sud koji je uputio zahtjev i dalje ima mogućnost podnošenja novog zahtjeva za prethodnu odluku kada bude u mogućnosti pružiti Sudu sve elemente koji su potomjem potrebni za odluku (vidjeti u tom smislu rješenje od

12. svibnja 2016., Security Service i dr., C-692/15 do C-694/15, EU:C:2016:344, t. 30. i navedenu sudsku praksu)”.

- UF je 28. prosinca 2018. tražila od tribunala du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu) da ponovno pokrene prethodni postupak, pri čemu je pojasnila da je na sudu koji je uputio prethodno pitanje Sudu Europske unije da pojasni činjenični okvir spora i belgijske propise.

[*omissis*]. [postupak pred nacionalnim sudom] [orig. str. 6.]

IV. RASPRAVA

A. Činjenični okvir

[*omissis*]

Tužiteljica predlaže da se Sudu Europske unije podnesu sljedeći elementi:

- 1 UF je od siječnja 2002. do prosinca 2010. obavljala dvije profesionalne djelatnosti i na nju su se kumulativno primjenjivala dva različita sustava:
 - bila je zaposlena na pola radnog vremena (50 %) kao asistentica na sveučilištu,
 - u okviru druge djelatnosti bila je samozaposlena kao odvjetnica članica odvjetničke komore u Bruxellesu.

Tijekom tog razdoblja UF je uplaćivala doprinose u sustav samozaposlenih radnica i socijalne doprinose za samozaposlenu osobu u okviru druge djelatnosti.

Međutim, uzimajući u obzir iznos njezina dohotka kao samozaposlene osobe, navedeni doprinosi nisu izračunani na temelju rada kao samozaposlene osobe, nego na temelju sustava samozaposlenih radnika u okviru osnovne djelatnosti, odnosno iznos od 4234,16 eura za 2006.

- 2 UF je 1. ožujka 2006. rodila dijete [*omissis*].
- 3 Kao zaposlena radnica tijekom svibnja 2006. primila je roditeljnu naknadu u bruto iznosu od 3458,54 eura.

Taj iznos izračunan je na temelju sustava zaposlenih radnica, odnosno predstavlja 82 % iznosa njezine plaće za [rad] na pola radnog vremena na sveučilištu za prvih 30 dana, zatim 75 % od te plaće za sljedeća dva mjeseca.

Stoga roditeljna naknada obuhvaća samo dio profesionalne djelatnosti UF, odnosno djelatnost koju obavlja kao zaposlena osoba, te u ovom slučaju odgovara neto iznosu od otprilike 1000 eura mjesečno tijekom tri mjeseca.

Što se tiče njezine djelatnosti koju obavlja kao samozaposlena osoba, UF neće primiti nikakvu roditeljsku naknadu te ne mora samo prestati raditi, nego i nastaviti plaćati socijalne doprinose kao samozaposlena radnica, s obzirom na to da nije predviđeno nikakvo oslobođenje od plaćanja tih doprinosa tijekom roditeljskog dopusta.

Iznos koji je UF stvarno primila stoga je puno manji od sredstava na koja bi tada imala pravo kad bi se uzeli u obzir njezina plaća na sveučilištu i njezin dohodak kao odvjetnice. **[orig. str. 7.]**

Naime, za devet mjeseci tijekom kojih je radila 2006. (uzimajući u obzir da je preostala tri mjeseca bila nezaposlena zbog roditeljskog dopusta) UF je primila bruto iznos od 11 274,02 eura kao plaću od sveučilišta i bruto iznos od 27 480 eura kao odvjetničke nagrade.

[omissis]

- 4 Kako bi osigurala dovoljna sredstva za razdoblje roditeljskog porodica, UF je [omissis], kao samozaposlena radnica, podnijela zahtjev za dodjelu paušalne naknade u okviru roditeljskog osiguranja.

Ta paušalna naknada iznosi 2041,91 eura bruto.

Ni PARTENA ni PARTENAMUT ni UNMLIBRES nisu odgovorili na taj zahtjev.

Međutim, tijekom razdoblja koje je obuhvaćeno tom naknadom, UF je bilo zabranjeno obavljati bilo kakvu profesionalnu djelatnost.

UF je bila na roditeljskom dopustu i, s obzirom na to da ga je iskoristila za cijelo razdoblje prije i nakon poroda, nije radila tijekom tri mjeseca, odnosno od kraja veljače 2006. do polovice lipnja 2006.;

Tijekom tog razdoblja ipak je nastavila plaćati svoje socijalne doprinose kao samozaposlena radnica jer se iznos tih doprinosa računa po tromjesečjima (UF je radila kao samozaposlena osoba do kraja veljače 2006. i od polovice lipnja 2006.);

- 5 Dopisom od 4. rujna 2006. UF-in savjetnik obratio se društvu PARTENA u pogledu dodjele paušalne naknade u okviru roditeljskog osiguranja.

PARTENA je dopisom od 25. rujna 2006. odgovorila da je roditeljsku naknadu isplatilo UF-ino osiguranje.

UF je 23. listopada 2006. podnijela žalbu protive te odluke [omissis].

- 6 PARTENAMUT je 25. listopada 2006. poslao UF obrazac zahtjeva za dobivanje roditeljske naknade u sustavu samozaposlenih osoba.

- 7 PARTENA je 9. studenoga 2006. potvrdila UF-inu savjetniku da odbija isplatiti roditeljsku naknadu. **[orig. str. 8.]**

Tužbom [omissis] od 23. listopada 2006. UF je tražila da se društvima ASBL PARTENA, UNMLIBRES (o kojem ovisi PARTEMUT) i INASTI naloži solidarno [omissis] plaćanje iznosa od 2041,91 eura za paušalnu roditeljsku naknadu za samozaposlene radnice.

[omissis] [zahtjev za snošenje troškova]

- 8 [omissis]

– [omissis]. [elementi postupka pred nacionalnim sudom]

- 9 Presudom od 11. svibnja 2017. tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu, Belgija) odlučio je:

– [omissis];

– prije nego što donese odluku, uputiti Sudu Europske unije [omissis] dva prethodna pitanja [omissis]:

[omissis] **[orig. str. 9.]** [omissis] [ponovno navođenje teksta prethodnih pitanja]

Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu) namjerava se pozvati na tu analizu činjenica.

B. Pravni okvir prethodnog pitanja

1. Paušalna naknada u okviru roditeljskog osiguranja i odgovarajući doplatak

Tužiteljica pojašnjava [omissis]:

1. U Belgiji je sustav socijalne sigurnosti izvorno dio tradicije koja se temelji na Bismarckovu modelu. U biti je osmišljen kao „osiguranje”:

1° Njime su radnici i njihove obitelji osigurani od posljedica gubitka posla, odnosno od nezaposlenosti, nesposobnosti za rad, smrti radnika, navršavanja dobi za umirovljenje.

2° Financira se socijalnim doprinosima koje plaćaju radnici i poslodavci.

3° Dostupan je osobama koje su sudjelovale u njegovu financiranju, odnosno onima koju su radili i plaćali doprinose tijekom dovoljnog razdoblja.

4° Njime upravljaju predstavnici radnika i poslodavaca.

„Načelo osiguranja” utječe na prirodu prava na davanja i obvezu plaćanja doprinosa.

S jedne strane, **davanja su protučinidba za sudjelovanje u financiranju sustava.** Stoga stjecanje prava u načelu ovisi o dvama pitanjima: je li zaposlenik dovoljno sudjelovao u financiranju? Je li se rizik ostvario? Točno je da su načini ostvarivanja tog prava brojni. Međutim, budući da je tako osmišljen, tim sustavom ne uzimaju se u obzir uvjeti koji su osobito povezani sa zaslugama ili potrebitošću.

S druge strane, **plaćanjem doprinosa jamči se intervencija iz osiguranja u slučaju ostvarenja osiguranog rizika.** Time se stječe pravo na davanja. Isto vrijedi i za premije u okviru privatnog osiguranja. Stoga se radnik koji je platio svoje doprinose može pozvati na subjektivno pravo na socijalno davanje, kako je uređeno zakonodavstvom. Suprotno tomu, nema subjektivno pravo na doprinose: ne može tražiti ni njihov povrat ni davanje čiji je iznos jednak plaćenim doprinosima.

Davanje iz sustava socijalne sigurnosti u okviru rodiljnog dopusta [orig. str. 10.]

2. U Belgiji je rodiljni dopust dio obveznog zdravstvenog osiguranja. U belgijskoj sudskoj praksi (Cour constitutionnelle (Ustavni sud), presuda od 28. ožujka 2013., br. 51/2013) već je postojala prilika da se odluči da se, u okviru obveznog zdravstvenog osiguranja, belgijskim zakonodavstvom povređuju članci 10. i 11. Ustava time što se radniku koji na pola radnog vremena radi kao zaposlena osoba i na pola radnog vremena kao samozaposlena osoba ne omogućuje da ga se proglasi nesposobnim za rad za samo jedan od dvaju poslova, čime se navedenog radnika obvezuje da prestane obavljati sve svoje djelatnosti, iako se njegova nesposobnost za rad odnosi samo na jedan od njegovih poslova.

Belgijskim pravo predviđaju se dva različita sustava ovisno o djelatnosti radnika i njegovu svojstvu obveznika sustava socijalne sigurnosti za zaposlene osobe ili samozaposlene osobe.

U okviru sustava naknada za zaposlene radnice, relevantne su sljedeće odredbe belgijskog prava:

- **Kao prvo, loi du 14 juillet 1994 relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (Zakon od 14. srpnja 1994. o obveznom zdravstvenom osiguranju i naknadama) predviđa se plaćanje takozvane rodiljne naknade za zaposlene radnice pod izričitim uvjetom da više ne obavljaju nikakvu djelatnost (članak 113.);
- Kao drugo, **arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (Kraljevska uredba od 3. srpnja 1996. o provedbi Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i naknadama (u verziji koja je tada bila primjenjiva) određuje da: „*Stopa rodiljne*

naknade iznosi 79,5 % izgubljene plaće iz članka 113. trećeg stavka pročišćenog teksta zakona tijekom prvih trideset dana trajanja roditeljnog dopusta, kako je utvrđen u člancima 114. i 115. pročišćenog teksta zakona, te 75 % te plaće nakon trideset prvog dana tog razdoblja.

Međutim, tijekom prvih trideset dana razdoblja (zaštite majčinstva) nositelji prava iz članka 86. stavka 1. podstavka 1° točaka (a) i (b) pročišćenog teksta Zakona imaju pravo na roditeljnu naknadu u iznosu od 82 % prethodno navedene izgubljene plaće a da pritom ne treba primijeniti ograničenje plaće predviđeno u prethodno navedenom članku 113. trećem stavku” [u njezinu članku 216.] [omissis]

Što se tiče samozaposlenih radnica, relevantne su sljedeće odredbe belgijskog prava:

- člankom 94. i sljedećim člancima Kraljevske uredbe od 20. srpnja 1971. kojom se uvodi osiguranje naknada i roditeljno osiguranje za samozaposlene radnice i bračne drugove koji im pomažu (na snazi od 1. siječnja 2003.) predviđa se dodjela paušalne roditeljne naknade samozaposlenim radnicama;
- člankom 97. navedene kraljevske uredbe ipak se predviđa sljedeće: „*Rodiljna naknada smanjuje se za iznos naknada na koje zaposlenica ima pravo na temelju teksta Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i naknadama koji je pročišćen 14. srpnja 1994. (tjedni roditeljnog dopusta navedeni su u članku 93.)*”;

Tijekom cijelog trajanja roditeljnog dopusta samozaposlena radnica obvezna je nastaviti plaćati socijalne doprinose i stoga sudjelovati u financiranju sustava samozaposlenih radnica. **[orig. str. 11.]**

Naime, što se tiče situacije radnice koja plaća doprinose kao zaposlena osoba i kao samozaposlena osoba u okviru druge djelatnosti, relevantne odredbe nalaze se u Kraljevskoj uredbi od 20. srpnja 1971. Na temelju te uredbe radnice koje su samozaposlene u okviru druge djelatnosti nemaju pravo na primanje roditeljne naknade jer ne plaćaju doprinose u okviru osnovne djelatnosti (što ovdje nije slučaj) i jer u načelu ostvaruju pravo na roditeljnu naknadu u okviru drugog sustava socijalne sigurnosti.

Člankom 3. Kraljevske uredbe od 20. srpnja 1971. isključenje se predviđa na sljedeći način:

„Pravo na osiguranje uspostavljeno ovom uredbom imaju:

1° samozaposlene osobe na koje se primjenjuje Kraljevska uredba br. 38 od 27. srpnja 1967., osim [...]

(b) obveznika koji na temelju članka 12. [drugog] stavka navedene kraljevske uredbe nisu dužni plaćati nikakve doprinose ili su obvezni plaćati samo smanjene doprinose") (isticanje dodano).

Određivanje iznosa koji samozaposlena osoba treba platiti u okviru druge djelatnosti previđa se člankom 12. stavkom 2. arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants (Kraljevska uredba br. 38 od 27. srpnja 1967. kojom se uređuje sustav socijalnog osiguranja samozaposlenih osoba), koji glasi kako slijedi:

„Obveznik koji, osim djelatnosti zbog koje se na njega primjenjuje ova uredba, uobičajeno obavlja neku drugu profesionalnu djelatnost kao svoju osnovnu djelatnost, nije obvezan plaćati nikakve doprinose ako dohoci od njegove profesionalne djelatnosti kao samozaposlene osobe, koji su stečeni tijekom godine za koju su plaćeni doprinosi iz članka 11. stavka 2., ne dosegnu 405,60 eura. Ako navedeni dohodak dosegne najmanje 405,60 eura, obveznik je dužan plaćati sljedeće godišnje doprinose [...]”.

Tim člankom stoga se predviđa da samozaposlena osoba u okviru druge djelatnosti nije obvezna plaćati nikakve doprinose ili je obvezna plaćati samo smanjene socijalne doprinose.

Na taj se način Kraljevskom uredbom od 20. srpnja 1971. ne uzima u obzir stvarni iznos socijalnih doprinosa koji uplaćuje samozaposlena radnica i stoga se ne omogućuje da se uzme u obzir stvarna situacija u kojoj se nalazi radnica koja je samozaposlena u okviru druge djelatnosti, iako se potonja radnica nalazi u istoj situaciji kao radnica koja je samozaposlena u okviru osnovne djelatnosti i koja, kao i ona, uplaćuje doprinose u visini iznosa po glavnoj stopi.

Osim toga, Kraljevskom uredbom od 20. srpnja 1971. upućuje se na samozaposlene osobe koje plaćaju smanjenje doprinose, što nije slučaj sa samozaposlenima osobama u okviru druge djelatnosti koje moraju plaćati doprinose koji se računaju na jednak način kao i oni koje plaćaju samozaposlene osobe u okviru osnovne djelatnosti jer njihovi dohoci prelaze određenu gornju granicu (koja se mijenja svake godine).

2. Temelj nezakonitosti in casu: Kraljevska uredba od 20. srpnja 1971.

UF pojašnjava [*omissis*]:

1. Kraljevska uredba od 20. srpnja 1971. na kojoj PARTENA temelji svoje odbijanje da UF ostvari pravo na roditeljsku naknadu ne može se primijeniti; naime, nije u skladu s načelom nediskriminacije i odredbama koje se odnose na zaštitu majčinstva. **[orig. str. 12.]**

Konkretnije, Kraljevskom uredbom od 20. srpnja 1971.:

- (1) uvodi se diskriminacija između radnica s nepunim radnim vremenom koje su samozaposlene u okviru druge djelatnosti (koje plaćaju doprinose kao zaposlenice u okviru osnovne djelatnosti) i radnica s nepunim radnim vremenom koje su samozaposlene u okviru osnovne djelatnosti jer one koje rade s nepunim radnim vremenom kao samozaposlene osobe u okviru osnovne djelatnosti primaju ukupan iznos rođiljne naknade, dok one koje rade s nepunim radnim vremenom kao samozaposlene osobe u okviru druge djelatnosti i koje su obvezne plaćati doprinose u okviru osnovne djelatnosti ne primaju rođiljnu naknadu.

Tu diskriminirajuću situaciju treba ispitati istodobno sa zaštitom majčinstva kako je predviđena Direktivom 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje kojom se nalaže redovna isplata plaća i/ili pravo na odgovarajući doplatak radnicama tijekom rođiljnog dopusta; samo radnice s nepunim radnim vremenom koje su samozaposlene u okviru osnovne djelatnosti primaju odgovarajuće davanje;

- (2) uvodi se izravna diskriminacija između radnica koje rade na puno radno vrijeme kao zaposlene osobe i radnica koje rade na puno radno vrijeme kad se u obzir uzme rad koji obavljaju kao zaposlene osobe i kao samozaposlene osobe jer se samo prvonavedenim radnicama isplaćuje odgovarajuće davanje.
2. Tijekom rođiljnog dopusta UF primila je rođiljnu naknadu na temelju Zakona od 14. srpnja 1994. o obveznom zdravstvenom osiguranju i naknadama. Konkretno, primila je postotak svoje plaće koji je izračunan na temelju njezina rada kao zaposlene osobe koja radi na pola radnog vremena, odnosno bruto iznos od 3458,54 eura koji obuhvaća tri mjeseca rođiljnog dopusta, odnosno neto iznos od otprilike 1000 eura mjesečno.

Tijekom tog razdoblja (i do prosinca 2010.) nastavila je plaćati socijalne doprinose kao radnica koja je samozaposlena u okviru druge djelatnosti. Socijalni doprinosi koji su u tom pogledu isplaćeni izračunani su na temelju njezine djelatnosti koju obavlja kao samozaposlena osoba u okviru osnovne djelatnosti (odnosno iznos od 1058 eura po tromjesečju).

Međutim, tijekom rođiljnog dopusta više nije primila nikakav dohodak kao samozaposlena radnica jer je prestala raditi kao bi se brinula za svoje dijete u okviru rođiljnog dopusta.

K tomu, kao što je to prethodno pojašnjeno, tijekom cijelog trajanja rođiljnog dopusta samozaposlena radnica obvezna je nastaviti plaćati svoje socijalne doprinose a fortiori kada, kao što je to slučaj UF, rođiljni dopust traje dva tromjesečja (prvo i drugo tromjesečje 2006.), tijekom kojih samozaposlena radnica radi prije rođiljnog dopusta i nakon njega.

Kako bi nadopunila svoj zamjenski dohodak kao radnica zaposlena na pola radnog vremena, UF je stoga podnijela zahtjev kako bi ostvarila pravo na roditeljsku naknadu na temelju Kraljevske uredbe od 20. srpnja 1971. kojom se uvodi osiguranje naknada i roditeljsko osiguranje za samozaposlene radnice. **[orig. str. 13.]**

3. PARTENA joj je odbila isplatiti tu naknadu uz obrazloženje da se člankom 97. navedene kraljevske uredbe predviđa da se ta roditeljska naknada smanjuje za iznos naknada na koje zaposlenica ima pravo na temelju Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i naknadama koji je pročišćen 14. srpnja 1994.

U skladu s rasuđivanjem društva PARTENA, radnica koja ostvaruje pravo na naknadu za osiguranje u slučaju bolesti i invalidnosti (u ovom slučaju roditeljsku naknadu), koja obavlja nekoliko poslova s nepunim radnim vremenom (u ovom slučaju kao zaposlena osoba i kao samozaposlena osoba) i koja plaća socijalne doprinose za svaki od svojih poslova može ostvariti pravo samo na smanjenu roditeljsku naknadu i isključivo za jedan od svojih poslova s nepunim radnim vremenom (u ovom slučaju smanjeni dio svoje plaće kao zaposlene osobe).

Osim toga, ta je radnica obvezna prestati obavljati sve djelatnosti, ali ne može ostvariti pravo na roditeljsku naknadu koja obuhvaća sve njezine poslove.

Iz prethodno navedenog proizlazi da se smanjena roditeljska naknada koja se dodjeljuje radnici koja obavlja dvije djelatnosti s nepunim radnim vremenom i koja plaća socijalne doprinose za svaki od svojih poslova ne može smatrati davanjem utvrđenim na takvoj razini da radnica može uzdržavati sebe i svoje dijete u dobrim zdravstvenima uvjetima i u skladu s odgovarajućim životnim standardom.

Time što je odbila isplatiti UF tu paušalnu naknadu, PARTENA ju je spriječila da ostvari pravo *in concreto* na odgovarajuće davanje koje obuhvaća njezin roditeljski dopust, iako je zaista uplaćivala doprinose u oba sustava socijalne sigurnosti kao zaposlena radnica i kao samozaposlena radnica.

Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu) preuzima ta objašnjenja koja je iznijela tužiteljica.

Smatra da su ona u skladu s napomenama Suda Europske unije koji je rješenjem od 5. listopada 2017. proglasio zahtjev za prethodnu odluku *[omissis]* očito nedopuštenim *[omissis]* [sažetak razloga iz kojih je Sud proglasio zahtjev nedopuštenim].

Valja podsjetiti da je Sud Europske unije u svojem rješenju donio sljedeću odluku: „*Ipak je potrebno navesti da sud koji je uputio zahtjev i dalje ima mogućnost podnošenja novog zahtjeva za prethodnu odluku kada bude u mogućnosti pružiti Sudu sve elemente koji su potomjem potrebni za odluku*”. **[orig. str. 14.]**

Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu) smatra da je to slučaj: kao što je to već utvrđeno,

objašnjenja koja je iznijela tužiteljica u skladu su s napomenama Suda kojem treba uputiti dva prethodna pitanja koja su navedena u nastavku.

SLIJEDOM NAVEDENOG,

**Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (Radni sud
Valonskog Brabanta, Odjel u Nivellesu, Belgija),**

[*omissis*]

(1.) **upućuje** Sudu Europske unije sljedeća dva prethodna pitanja:

[1.] „Povređuju li se Kraljevskom uredbom od 20. srpnja 1971. kojom se uvodi osiguranje naknada i roditeljno osiguranje za samozaposlene radnice i bračne drugove koji im pomažu članci 21. i 23. Povelje o temeljnim pravima, Direktiva Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje, Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka), Direktiva Vijeća 86/613/EEZ od 11. prosinca 1986. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji obavljaju samostalnu djelatnost, uključujući poljoprivredne djelatnosti, i zaštiti majčinstva te Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom, koji se provodi Direktivom Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o radu s nepunim radnim vremenom, zato što se tom uredbom ne predviđa odgovarajući doplatak u okviru roditeljnog dopusta za radnicu s nepunim radnim vremenom koja je samozaposlena u okviru druge djelatnosti, ali plaća socijalne doprinose kao radnica u okviru osnovne djelatnosti, iako radnica s nepunim radnim vremenom koja je samozaposlena u okviru osnovne djelatnosti prima ukupan iznos roditeljne naknade?

[2.] Povređuju li se Kraljevskom uredbom od 20. srpnja 1971. kojom se uvodi osiguranje naknada i roditeljno osiguranje za samozaposlene radnice i bračne drugove koji im pomažu članci 21. i 23. Povelje o temeljnim pravima, Direktiva Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje, Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (preinaka), Direktiva Vijeća 86/613/EEZ od 11. prosinca 1986. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji obavljaju samostalnu djelatnost, uključujući poljoprivredne djelatnosti, i zaštiti majčinstva te Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom, koji se provodi Direktivom Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o radu s nepunim radnim vremenom, zato što se tom uredbom ne predviđa odgovarajući doplatak u okviru roditeljnog dopusta za radnicu koja radi na

puno radno vrijeme kad se uzme u obzir rad koji obavlja kao zaposlena osoba i kao samozaposlena osoba, iako samozaposlena radnica s punim radnim vremenom prima ukupan iznos rodiljne naknade?" [orig. str. 15.]

2. [omissis] [sažetak navedenih informacija]

[omissis]

[prekid postupka]

RADNI DOKUMENT